

LUCEMBURSKÝ PROTOKOL

K ÚMLUVĚ O MEZINÁRODNÍCH ZÁJMECH VZTAHUJÍCÍCH SE K MOBILNÍMU ZAŘÍZENÍ O ZÁLEŽITOSTECH SPECIFICKÝCH PRO ŽELEZNIČNÍ PARK

Podepsaný v Lucemburku dne 23. února 2007

**LUCEMBURK
23. ÚNORA 2007**

**LUCEMBURSKÝ
PROTOKOL
K ÚMLUVĚ
O MEZINÁRODNÍCH ZÁJMECH VZTAHUJÍCÍCH SE
K MOBILNÍMU ZAŘÍZENÍ O ZÁLEŽITOSTECH
SPECIFICKÝCH PRO ŽELEZNIČNÍ PARK**

PREAMBULE

KAPITOLA I

ROZSAH PŮSOBNOSTI A OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek I	Definované pojmy
Článek II	Působnost Úmluvy ve vztahu k železničnímu parku
Článek III	Derogace
Článek IV	Funkce zástupce
Článek V	Identifikace železničního parku ve smlouvě
Článek VI	Volba práva

KAPITOLA II

PROSTŘEDKY NÁPRAVY, POŘADÍ PRIORITY A POSTOUPENÍ

Článek VII	Změna ustanovení o prostředcích nápravy při porušení povinnosti
Článek VIII	Změna ustanovení týkajících se náhrady před konečným určením
Článek IX	Prostředky nápravy při insolventnosti
Článek X	Pomoc při insolventnosti
Článek XI	Ustanovení o dlužnících

KAPITOLA III

**USTANOVENÍ O REGISTRU TÝKAJÍCÍ SE MEZINÁRODNÍCH ZÁJMŮ
VZTAHUJÍCÍCH SE K ŽELEZNIČNÍMU PARKU**

Článek XII	Dozorčí orgán a Tajemník
Článek XIII	Určená místa vstupu
Článek XIV	Identifikace železničního parku pro účely registrace
Článek XV	Další změny ustanovení o registru
Článek XVI	Poplatky za Mezinárodní registr
Článek XVII	Oznámení o prodeji

KAPITOLA IV

JURISDIKCE

Článek XVIII	Vzdání se suverénní imunity
--------------	-----------------------------

KAPITOLA V

VZTAH K DALŠÍM ÚMLUVÁM

Článek XIX	Vztah k Úmluvě UNIDROIT o mezinárodním finančním leasingu
Článek XX	Vztah k Úmluvě týkající se mezinárodní železniční přepravy (COTIF)

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek XXI	Podepsání, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení
Článek XXII	Regionální organizace pro hospodářskou integraci
Článek XXIII	Vstup v účinnost
Článek XXIV	Územní jednotky
Článek XXV	Železniční park pro veřejné služby
Článek XXVI	Přechodná ustanovení
Článek XXVII	Prohlášení vztahující se k určitým ustanovením
Článek XXVIII	Výhrady a prohlášení
Článek XXIX	Prohlášení na základě Úmluvy
Článek XXX	Dodatečná prohlášení
Článek XXXI	Prohlášení o zpětvzetí
Článek XXXII	Vypovězení
Článek XXXIII	Revizní konference, změny a související záležitosti
Článek XXXIV	Depozitář a jeho funkce

**LUCEMBURSKÝ
PROTOKOL
K ÚMLUVĚ
O MEZINÁRODNÍCH ZÁJMECH VZTAHUJÍCÍCH SE
K MOBILNÍMU ZAŘÍZENÍ O ZÁLEŽITOSTECH
SPECIFICKÝCH PRO ŽELEZNIČNÍ PARK**

STÁTY, KTERÉ JSOU STRANAMI TOHOTO PROTOKOLU

VZHLEDEM K nezbytnosti implementovat Úmluvu o mezinárodních zájmech vztahujících se k mobilnímu zařízení („Úmluva“) z hlediska jejího vztahu k železničnímu parku s ohledem na účely stanovené v preambuli Úmluvy,

S OHLEDEM na potřebu adaptovat Úmluvu tak, aby vyhovovala konkrétním potřebám železničního parku a jeho financování,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních souvisejících se železničním parkem:

Kapitola I

Rozsah působnosti a obecná ustanovení

Článek I – Definované pojmy

1. V tomto Protokolu mají pojmy v něm používané význam stanovený v Úmluvě, s výjimkou případů, kdy kontext vyžaduje něco jiného.
2. V tomto Protokolu jsou následující pojmy používány s významem stanoveným následovně: (a) „záruční smlouva“ znamená smlouvu uzavřenou osobou jako ručitelem;
 - (b) „ručitel“ znamená osobu, která pro účely zajištění splnění jakýchkoli povinností ve prospěch věřitele zajištěných zajišťovací smlouvou nebo na základě smlouvy poskytne nebo udělí ručitelství nebo záruku na požádání nebo rezervní akreditiv nebo jakoukoli jinou formu úvěrového zajištění;
 - (c) „událost související s insolventností“ znamená:
 - (i) zahájení řízení o insolventnosti; nebo
 - (ii) deklarováný úmysl pozastavit platby nebo skutečné pozastavení plateb ze strany dlužníka, kdy právo věřitele zahájit řízení o insolventnosti proti dlužníkovi nebo uplatnit prostředky nápravy na základě Úmluvy je rušeno nebo pozastaveno právními předpisy nebo úkonem Státu;
 - (d) „primární jurisdikce při insolventnosti“ znamená Smluvní stát, v němž se nachází střed hlavních zájmů dlužníka, kterým je pro tento účel místo statutárního sídla dlužníka nebo v případě, že žádné nemá, místo, kde je dlužník registrovaný nebo založený, není-li prokázáno něco jiného;

(e) „železniční park“ znamená vozidla pohybující se po pevné železniční trati nebo přímo na, nad nebo pod vodící dráhou, spolu s trakčními soustavami, motory, brzdami, nápravami, podvozky, pantografy, příslušenstvím a dalšími složkami, vybavením a součástmi, v každém případě instalovanými na nebo začleněnými do těchto vozidel, a to spolu s veškerými daty, manuály a záznamy s tím souvisejícími.

Článek II – Působnost Úmluvy ve vztahu k železničnímu parku

1. Úmluva se uplatní ve vztahu k železničnímu parku tak, jak vyplývá z podmínek Protokolu.
2. Úmluva a tento Protokol se budou označovat jako Úmluva o mezinárodních zájmech vztahujících se k mobilnímu zařízení pro aplikaci na železniční park.

Článek III – Derogace

Strany mohou prostřednictvím písemné dohody vyloučit použití Článku IX a ve svých vztazích mezi sebou navzájem změnit účinek jakýchkoli ustanovení tohoto Protokolu s výjimkou Článku VII odst. 3 a 4 nebo se od nich odchýlit.

Článek IV – Funkce zástupce

Jakákoli osoba může ve vztahu k železničnímu parku ve funkci zprostředkovatele, trustu nebo zástupce uzavřít smlouvu, provést registraci v souladu s definicí uvedenou v Článku 16 odst. 3 Úmluvy a prosazovat práva a zájmy vyplývající z Úmluvy.

Článek V – Identifikace železničního parku ve smlouvě

1. Pro účely Článku 7 písm. (c) Úmluvy a Článku XVIII odst. 2 tohoto Protokolu je popis železničního parku dostatečný pro identifikaci železničního parku tehdy, jestliže obsahuje:
 - (a) popis železničního parku podle položky;
 - (b) popis železničního parku podle typu;
 - (c) ustanovení, že se smlouva vztahuje na veškerý současný i budoucí železniční park; nebo
 - (d) ustanovení, že se smlouva vztahuje na veškerý současný i budoucí železniční park s výjimkou specifikovaných položek nebo typů.
2. Pro účely článku 7 Úmluvy platí, že zájem vztahující se k budoucímu železničnímu parku identifikovanému v souladu s předchozím odstavcem se stává mezinárodním zájmem, jakmile zástavce, podmíněný prodávající nebo pronajímatel získá oprávnění disponovat s železničním parkem bez nutnosti jakéhokoli dalšího převáděcího úkonu.

Článek VI — Volba práva

1. Tento Článek se uplatní pouze v případech, kdy Smluvní stát učinil prohlášení podle Článku XXVII.
2. Strany smlouvy nebo související záruční smlouvy nebo dohody o podřízenosti nároků se mohou dohodnout na právním řádu, kterým se mají řídit jejich smluvní práva a povinnosti, a to zcela nebo zčásti.
3. Nedohodnou-li se strany jinak, platí, že odkaz v předchozím odstavci na právo zvolené stranami je odkazem na vnitrostátní právní předpisy určeného Státu nebo v případech, kdy se tento Stát skládá z několika územních jednotek, na vnitrostátní právo určené územní jednotky.

Kapitola II

Prostředky nápravy, pořadí priority a postoupení

Článek VII — Změna ustanovení o prostředcích nápravy při porušení povinnosti

1. Vedle prostředků nápravy specifikovaných v Kapitole III Úmluvy může věřitel zajistit vývoz a fyzický přesun železničního parku z území, na němž se nachází, a to v tom rozsahu, v jakém k tomu dlužník kdykoli dal souhlas a za okolností stanovených v uvedené Kapitole.
2. Věřitel není oprávněn uplatňovat prostředky nápravy specifikované v předešlém odstavci bez předchozího písemného souhlasu držitele jakéhokoli registrovaného zájmu, který má přednostní pořadí před pořadím věřitele.
3. Článek 8 odst. 3 Úmluvy pro železniční park neplatí. Jakýkoli prostředek nápravy stanovený Úmluvou ve vztahu k železničního parku musí být vykonáván způsobem, který je z obchodního hlediska přiměřeným. Má se za to, že prostředek nápravy je vykonáván způsobem, který je z obchodního hlediska přiměřeným, v případě, že je vykonáván v souladu s ustanovením dané smlouvy s výjimkou případů, kdy je toto ustanovení zřetelně nepřiměřené.
4. Má se za to, že příjemce zástavy, který dal osobám majícím zájem o navrhovaném prodeji nebo pronájmu předchozí písemné oznámení s předstihem v délce čtrnácti nebo více kalendářních dnů v souladu s Článkem 8 odst. 4 Úmluvy, splnil požadavek dání „přiměřeného předchozího oznámení“ tam uvedeného. Výše uvedené nebrání tomu, aby se příjemce zástavy a zástavce nebo ručitel dohodli na oznámení s větším předstihem.
5. V souladu s jakýmkoli případnými příslušnými právními i jinými předpisy o bezpečnosti je Smluvní stát povinen zajistit, aby příslušné správní orgány neprodleně spolupracovaly s věřitelem a napomáhaly mu v rozsahu nezbytném pro uplatnění prostředků nápravy specifikovaných v odstavci 1.
6. Příjemce zástavy, který navrhuje, že zajistí vývoz železničního parku podle odstavce 1 jinak než podle soudního příkazu, je povinen o navrhovaném vývozu dát písemné oznámení:
 - (a) osobám, které mají zájem, specifikovaným v Článku 1 písm. (m) bodech (i) a (ii) Úmluvy; a
 - (b) osobám, které mají zájem, specifikovaným v Článku 1 písm. (m) bodu (iii) Úmluvy, které daly oznámení o svých právech příjemci zástavy s přiměřeným předstihem před vývozem.

Článek VIII — Změna ustanovení týkajících se náhrady před konečným určením

1. Tento Článek se použije pouze ve Smluvním státě, který učinil prohlášení podle Článku XXVII a v rozsahu stanoveném v takovém prohlášení.
 2. Pro účely Článku 13 odst. 1 Úmluvy platí, že „okamžitý“ v kontextu získání náhrady znamená ve lhůtě takového počtu kalendářních dnů od data podání žádosti o náhradu, jaký je specifikován v prohlášení učiněném daným Smluvním státem, v němž se žádost podává.
 3. Článek 13 odst. 1 Úmluvy se použije s tím, že bezprostředně za bod (d) se vkládá následující:

„(e) v případě, že se na tom dlužník a věřitel kdykoli konkrétně dohodnou, prodej daného předmětu a použití výtěžku z něho“,
- a Článek 43(2) platí s tím, že za slova „Článek 13(1)(d)“ se vkládají slova „a (e)“.
4. Vlastnictví nebo jakýkoli jiný zájem dlužníka ve vztahu k prodeji podle předchozího odstavce je prostý jakýchkoli jiných zájmů, před nimiž má mezinárodní zájem věřitele podle ustanovení Článku 29 Úmluvy přednost.
 5. Věřitel a dlužník nebo jakákoli jiná osoba se zájmem se mohou písemně dohodnout, že se použití Článku 13(2) Úmluvy vylučuje.
 6. Pokud jde o prostředky nápravy v Článku VII odst. 1, platí, že:
 - (a) budou dány k dispozici správními orgány ve Smluvním státu nejpozději sedm kalendářních dnů poté, co věřitel tyto orgány uvědomí o tom, že náhrada specifikovaná v Článku VII odst. 1 se uděluje, nebo v případě náhrady udělené cizím soudem uznaný soudem tohoto Smluvního státu, a o tom, že věřitel je oprávněn tyto prostředky nápravy zajistit v souladu s Úmluvou; a
 - (b) příslušné orgány jsou povinny neprodleně spolupracovat s věřitelem a pomáhat mu při uplatňování těchto prostředků nápravy v souladu s příslušnými právními i jinými předpisy o bezpečnosti.
 7. Odstavce 2 a 6 se nedotknou jakýchkoli příslušných právních a jiných předpisů o bezpečnosti.

Článek IX — Prostředky nápravy při insolventnosti

1. Tento Článek se použije pouze v případech, kdy Smluvní stát, který je primární jurisdikcí při insolventnosti, učinil prohlášení podle Článku XXVII.
2. Zmínky v tomto Článku o „správci při insolventnosti“ jsou zmínkami o této osobě v její úřední funkci a nikoli v její osobní kapacitě.

Možnost A

3. Při vzniku události související s insolventností je správce při insolventnosti nebo případně dlužník povinen v souladu s odstavcem 7 předat držbu železničního parku věřiteli nejpozději tím z následujících okamžiků, který nastane dříve:
 - (a) uplynutím čekací doby; a
 - (b) dnem, kdy by věřitel měl nárok na držbu železničního parku v případě, že by se neuplatnil tento Článek.
4. Pro účely tohoto Článku platí, že „čekací doba“ je dobou specifikovanou v prohlášení Smluvního státu, který je primární jurisdikcí při insolventnosti.
5. Dokud věřitel nedostane příležitost se ujmout držby podle odstavce 3, :
 - (a) správce při insolventnosti nebo případně dlužník je povinen uchovávat železniční park a udržovat jeho i jeho hodnotu v souladu se smlouvou; a
 - (b) věřitel je oprávněn požadovat jakoukoli jinou formu prozatímní náhrady, která je k dispozici podle příslušných právních předpisů.
6. Pododstavec (a) předchozího odstavce nevyklučuje využívání železničního parku na základě dohod určených k zachování železničního parku a udržování jeho a jeho hodnoty.
7. Správce při insolventnosti nebo případně dlužník je oprávněn si zachovat držbu železničního parku v případech, kdy ve lhůtě specifikované v odstavci 3 napravil veškerá porušení povinnosti mimo porušení povinnosti spočívající v zahájení řízení o insolventnosti a zavázal se splnit veškeré budoucí povinnosti vyplývající ze smlouvy a souvisejících transakčních dokumentů. Druhá čekací doba se na porušení povinnosti při plnění takovýchto budoucích povinností neuplatní.
8. Pokud jde o prostředky nápravy v Článku VII odst. 1, platí, že:
 - (a) budou dány k dispozici správními orgány ve Smluvním státě nejpozději sedm kalendářních dnů ode dne, kdy věřitel uvědomil tyto orgány o tom, že je oprávněn tyto prostředky nápravy zajistit v souladu s Úmluvou; a
 - (b) příslušné orgány jsou povinny neprodleně spolupracovat s věřitelem a pomáhat mu při uplatňování těchto prostředků nápravy v souladu s příslušnými právními i jinými předpisy o bezpečnosti.
9. Žádné uplatňování prostředků nápravy povolených Úmluvou nebo tímto Protokolem nemůže být znemožněno nebo zdrženo po datu specifikovaném v odstavci 3.
10. Žádné povinnosti dlužníka vyplývající ze smlouvy nemohou být měněny bez souhlasu věřitele.
11. Nic z toho, co je uvedené v předchozím odstavci, nelze vykládat tak, že by se to dotýkalo případného práva správce při insolventnosti podle příslušných právních předpisů ukončit smlouvu.
12. Žádná práva ani zájmy s výjimkou nekonsensuálních práv nebo zájmů kategorie, na niž se vztahuje prohlášení podle Článku 39 odst. 1 Úmluvy, nemají v řízení o insolventnosti prioritu před registrovanými zájmy.

13. Úmluva ve znění Článků VII a XXV tohoto Protokolu se vztahuje na uplatňování jakýchkoli prostředků nápravy podle tohoto Článku.

Možnost B

3. Při vzniku události související s insolventností je správce při insolventnosti nebo případně dlužník povinen na žádost věřitele dát oznámení věřiteli ve lhůtě specifikované v prohlášení Smluvního státu podle Článku XXVII o tom, zda:

- (a) napraví veškerá porušení povinnosti mimo porušení povinnosti spočívající v zahájení řízení o insolventnosti a zaváže se splnit veškeré budoucí povinnosti vyplývající ze smlouvy a souvisejících transakčních dokumentů; nebo
- (b) dá věřiteli příležitost ujmout se držby železničního parku v souladu s příslušnými právními předpisy.

4. Příslušné právní předpisy uvedené v pododstavci (b) předchozího odstavce mohou soudu dovolit, aby požadoval učinění jakéhokoli dalšího kroku nebo poskytnutí jakékoli další záruky.

5. Věřitel je povinen poskytnout důkazy o svých tvrzeních a doklad o tom, že jeho mezinárodní zájem byl zaregistrován.

6. V případě, že správce při insolventnosti nebo případně dlužník nedá oznámení v souladu s odstavcem 3, nebo v případě, že správce při insolventnosti nebo dlužník prohlásil, že věřiteli dá příležitost ujmout se držby železničního parku, avšak neučiní tak, může soud věřiteli dovolit, aby se ujal držby železničního parku za takových podmínek, které soud případně nařídí, a může požadovat učinění jakéhokoli dalšího kroku nebo poskytnutí jakékoli další záruky.

7. Železniční park nesmí být prodán před vydáním rozhodnutí soudu týkajícího se uplatněného nároku a daného mezinárodního zájmu.

Možnost C

3. Při vzniku události související s insolventností je správce při insolventnosti nebo případně dlužník povinen ve lhůtě pro nápravu:

- (a) napravit veškerá porušení povinnosti mimo porušení povinnosti spočívající v zahájení řízení o insolventnosti a zavázat se, že splní veškeré budoucí povinnosti vyplývající ze smlouvy a ze souvisejících transakčních dokumentů; nebo
- (b) dát věřiteli příležitost se ujmout držby železničního parku v souladu s příslušnými právními předpisy.

4. Před uplynutím lhůty pro nápravu je správce při insolventnosti nebo případně dlužník oprávněn požádat soud o příkaz pozastavující jeho povinnost podle pododstavce (b) předchozího odstavce na dobu počínající okamžikem uplynutí lhůty pro nápravu a končící nejpozději uplynutím platnosti smlouvy nebo jakéhokoli jejího obnoveného období, a to za takových podmínek, které soud považuje za spravedlivé („odkladná lhůta“). Jakýkoli takový příkaz vyžaduje, aby veškeré částky narostlé ve prospěch věřitele v průběhu odkladné lhůty byly zaplacený z majetku, na který se vztahuje insolventnost, nebo dlužníkem v souladu s tím, jak bude nastávat jejich splatnost, a aby správce při insolventnosti nebo případně dlužník splnili veškeré ostatní povinnosti vznikající v průběhu odkladné lhůty.

5. V případě, že je soudu podána žádost podle předchozího odstavce, nesmí se věřitel ujmout držby železničního parku před vydáním příkazu soudu. V případě, že žádosti není vyhověno ve lhůtě takového počtu kalendářních dnů od data podání žádosti o náhradu tak, jak je specifikováno v prohlášení učiněném Smluvním státem, v němž se žádost podává, bude tato žádost považována za vzatou zpět, ledaže se věřitel a správce při insolventnosti nebo případně dlužník dohodnou jinak.

6. Dokud věřitel nedostane příležitost ujmout se držby podle odstavce 3,:

- (a) správce při insolventnosti nebo případně dlužník je povinen uchovávat železniční park a udržovat jeho i jeho hodnotu v souladu se smlouvou; a
- (b) věřitel je oprávněn žádat o jakékoli jiné formy prozatímní náhrady, které jsou k dispozici podle příslušných právních předpisů.

7. Pododstavec (a) předchozího odstavce nevylučuje použití železničního parku na základě dohod určených k zachování a udržení jeho a jeho hodnoty.

8. V případě, že během lhůty pro nápravu nebo jakékoli odkladné lhůty správce při insolventnosti nebo případně dlužník napraví veškerá porušení povinnosti mimo porušení povinnosti spočívající v zahájení řízení o insolventnosti a zaváže se plnit veškeré budoucí povinnosti vyplývající ze smlouvy a souvisejících transakčních dokumentů, může si správce při insolventnosti nebo dlužník zachovat držbu železničního parku a jakýkoli příkaz vydaný soudem podle odstavce 4 pozbude účinnosti. Druhá lhůta pro nápravu se v případě porušení povinnosti při plnění takovýchto budoucích povinností neuplatní.

9. Pokud jde o prostředky nápravy uvedené v Článku VII(1), platí, že:

- (a) budou dány k dispozici správními orgány ve Smluvním státu nejpozději sedm kalendářních dnů po datu, kdy věřitel tyto orgány uvědomí o tom, že je oprávněn tyto prostředky nápravy v souladu s Úmluvou zajistit; a
- (b) příslušné orgány jsou povinny neprodleně spolupracovat s věřitelem a pomáhat mu při uplatnění těchto prostředků nápravy v souladu s příslušnými právními a jinými předpisy o bezpečnosti.

10. V souladu s odstavci 4, 5 a 8 platí, že žádné uplatnění prostředků nápravy povolených Úmluvou nemůže být znemožněno nebo zdrženo po lhůtě pro nápravu.

11. V souladu s odstavci 4, 5 a 8 platí, že žádné povinnosti dlužníka vyplývající ze smlouvy a souvisejících transakcí nemohou být v řízení o insolventnosti měněny bez souhlasu věřitele.

12. Nic z toho, co je uvedené v předchozím odstavci, nelze vykládat tak, že by se to dotýkalo případného práva správce při insolventnosti smlouvu podle příslušných právních předpisů ukončit.

13. Žádná práva ani zájmy, s výjimkou nekonsensuálních práv nebo zájmů v kategorii, na kterou se vztahuje prohlášení podle Článku 39 odst. 1 Úmluvy, nemají v řízení o insolventnosti přednost před registrovanými zájmy.

14. Úmluva ve znění změn provedených Články VII a XXV tohoto Protokolu se vztahuje na uplatňování jakýchkoli prostředků nápravy podle tohoto Článku.

15. Pro účely tohoto Článku je „lhůta pro nápravu“ lhůtou počínající dnem události související s insolventností specifikovanou v prohlášení daného Smluvního státu, který je primární jurisdikcí při insolventnosti.

Článek X — Pomoc při insolventnosti

1. Tento Článek se uplatní pouze ve Smluvním státu, který učinil prohlášení podle Článku XXVII odst. 1.
2. Soudy Smluvního státu, v němž se železniční park nachází, jsou v souladu s právním řádem daného Smluvního státu povinny v maximálním možném rozsahu spolupracovat s cizími soudy a cizími správci při insolventnosti při provádění ustanovení Článku IX.

Článek XI — Ustanovení o dlužnících

1. Při neexistenci porušení povinnosti ve smyslu Článku 11 Úmluvy má dlužník nárok na nerušenou držbu a užívání železničního parku v souladu se smlouvou, a to vůči:
 - (a) svému věřiteli a držiteli jakéhokoli zájmu, z něhož dlužník čerpá podle Článku 29 odst. 4 písm. (b) Úmluvy, ledaže dlužník souhlasil s něčím jiným a to právě v tom rozsahu; a
 - (b) držiteli jakéhokoli zájmu, jemuž právo nebo zájem dlužníka podléhá podle Článku 29 odst. 4 písm. (a) Úmluvy, avšak pouze v takovém případném rozsahu, v jakém s tím tento držitel souhlasil.
2. Nic z toho, co je uvedené v Úmluvě nebo v tomto Protokolu, se nedotkne odpovědnosti věřitele za jakékoli porušení smlouvy podle příslušného právního řádu v takovém rozsahu, v jakém se daná smlouva týká železničního parku.

Kapitola III

Ustanovení o registru týkající se mezinárodních zájmů vztahujících se k železničnímu parku

Článek XII — Dozorčí orgán a Tajemník

1. Dozorčí orgán je orgánem složeným ze zástupců, přičemž jeden zástupce bude jmenovaný:
 - (a) každým Účastnickým státem;
 - (b) každým z maximálně tří dalších Států, které budou jmenovány organizací UNIDROIT (International Institute for the Unification of Private Law); a
 - (c) každým z maximálně tří dalších Států, které budou jmenovány organizací OTIF (Intergovernmental Organisation for International Carriage by Rail).
2. Při jmenování Států uvedených v pododstavcích (b) a (c) předchozího odstavce je nutné brát ohled na potřebu zajistit široké zeměpisné zastoupení.
3. Délka funkčního období zástupců jmenovaných podle pododstavců (b) a (c) odstavce 1 bude určena Organizacemi, které je jmenují. Funkční období zástupců, kteří slouží v den, kdy tento Protokol vstoupí v účinnost pro desátý Účastnický stát, skončí nejpozději dva roky od uvedeného dne.

4. Zástupci uvedení v odstavci 1 schválí první jednací řád pro Dozorčí orgán. Schválení vyžaduje souhlas:

- (a) většiny všech zástupců; a
- (b) většiny zástupců jmenovaných podle pododstavce (a) odstavce 1.

5. Dozorčí orgán může zřídit komisi odborníků složenou z:

- (a) osob nominovaných Signatářskými státy a Smluvními státy, které mají nezbytné kvalifikace a praxi; a
- (b) jiných odborníků dle potřeby

a této komisi svěří úkol pomáhat Dozorčímu orgánu při plnění jeho funkcí.

6. Sekretariát (Sekretariát) bude Dozorčímu orgánu pomáhat při plnění jeho funkcí, a to dle pokynů Dozorčího orgánu. Sekretariátem bude OTIF.

7. V případě, že Sekretariát již nebude schopný nebo ochotný vykonávat své funkce, ustanoví Dozorčí orgán jiný Sekretariát.

8. Sekretariát poté, co se ujistí, že Mezinárodní registr je plně schopný provozu, neprodleně uloží certifikát v tomto smyslu u Depozitáře.

9. Sekretariát má právní subjektivitu v případech, kdy tuto subjektivitu dosud nemá, a ve vztahu ke svým funkcím podle Úmluvy a tohoto Protokolu požívá stejných osvobození a imunity, jako má k dispozici Dozorčí orgán podle Článku 27 odst. 3 Úmluvy a Mezinárodní registr podle Článku 27 odst. 4 Úmluvy.

10. Opatření učiněné Dozorčím orgánem, které se dotýká pouze zájmů Účastnického státu nebo skupiny Účastnických států, bude učiněno v případě, že daný Účastnický stát nebo většina ze skupiny Účastnických států toto opatření schválí také. Opatření, které by se mohlo nepříznivě dotknout zájmů Účastnického státu nebo skupiny Účastnických států, je v tomto Účastnickém státu nebo skupině Účastnických států účinné v případě, že tento Účastnický stát nebo většina ze skupiny Účastnických států toto opatření schválí také.

11. První Tajemník bude jmenován na dobu nejméně pěti a maximálně deseti let. Poté bude Tajemník jmenován nebo opětovně jmenován na po sobě jdoucí období, z nichž žádné nesmí přesahovat deset let.

Článek XIII — Určená místa vstupu

1. Smluvní stát může kdykoli prostřednictvím prohlášení určit subjekt nebo subjekty jako místo vstupu nebo místa vstupu, přes která budou nebo mohou být Mezinárodnímu registru předávány informace vyžadované pro registraci mimo registraci oznámení o národním zájmu nebo o právu nebo zájmu podle Článku 40 Úmluvy, v obou případech vyplývající z právních předpisů jiného Státu. Různá místa vstupu budou provozována alespoň během pracovní doby na svých příslušných územích.

2. Určení učiněné podle předchozího odstavce může umožňovat avšak nikoli nutit k používání určeného místa vstupu nebo míst vstupu pro informace vyžadované pro registrace týkajících se oznámení o prodeji.

Článek XIV – Identifikace železničního parku pro účely registrace

1. Pro účely Článku 18 odst. 1 písm. (a) Úmluvy platí, že předpisy budou předepisovat systém pro přidělování identifikačních čísel Tajemníkem, který umožní specifickou identifikaci předmětů železničního parku. Toto identifikační číslo musí být:

- (a) připojené k předmětu železničního parku;
- (b) v Mezinárodním registru spojené s jménem výrobce a identifikačním číslem výrobce pro takto označený předmět; nebo
- (c) v Mezinárodním registru spojené s národním nebo regionálním identifikačním číslem, které je takto připojené.

2. Pro účely předchozího odstavce platí, že Smluvní stát může prostřednictvím prohlášení uvést systém národních nebo regionálních identifikačních čísel, který bude využíván ve vztahu k předmětům železničního parku, na které se vztahuje mezinárodní zájem, který se vytváří nebo stanoví nebo má být vytvořen nebo stanoven smlouvou uzavřenou dlužníkem situovaným v tomto Smluvním státu v době uzavření dané smlouvy. Takovýto národní nebo regionální identifikační systém musí v souladu se smlouvou mezi Dozorčím orgánem a Smluvním státem, který činí prohlášení, zajišťovat specifickou identifikaci každého předmětu železničního parku, na nějž se systém vztahuje.

3. Prohlášení učiněné Smluvním státem podle předchozího odstavce musí zahrnovat i podrobné informace o fungování národního nebo regionálního identifikačního systému.

4. Aby byla platná, musí registrace týkající se předmětu železničního parku, pro nějž bylo učiněno prohlášení podle odstavce 2, specifikovat veškerá národní nebo regionální identifikační čísla, která se k danému předmětu vztahovala od nabytí účinnosti tohoto Protokolu podle Článku XXIII odst. 1, a dobu, po kterou se každé číslo na daný předmět vztahovalo.

Článek XV – Další změny ustanovení o registru

1. Pro účely Článku 19(6) Úmluvy platí, že vyhledávací kritéria pro Mezinárodní registr budou stanovena v předpisech.

2. Pro účely Článku 25 odst. 2 Úmluvy a za okolností tam stanovených platí, že držitel registrovaného potenciálního mezinárodního zájmu nebo registrovaného potenciálního postoupení mezinárodního zájmu je povinen učinit takové kroky, které jsou v jeho moci, aby zajistil provedení registrace nejpozději deset kalendářních dnů po obdržení požadavku stanoveného v uvedeném odstavci.

3. V případech, kdy byla registrována subordinace a povinnosti dlužníka vůči osobě oprávněné ze subordinace byly splněny, je oprávněná osoba povinna zajistit provedení registrace nejpozději deset kalendářních dnů po písemné výzvě od subordinované osoby doručené na adresu nebo přijaté na adrese oprávněné osoby uvedenou/vedené v registraci.

4. Centralizované funkce Mezinárodního Registru budou Tajemníkem realizovány a spravovány dvacet čtyři hodin denně.

5. Tajemník odpovídá podle Článku 28 odst. 1 Úmluvy za způsobené ztráty až do výše nepřesahující hodnotu železničního parku, k němuž se ztráta vztahuje. Bez ohledu na předchozí větu platí, že odpovědnost Tajemníka nepřesáhne 5 milionů zvláštních práv čerpání (Special Drawing Rights) v jakémkoli kalendářním roce, nebo větší částku vypočtenou způsobem, který Dozorčí orgán čas od času případně prostřednictvím předpisů stanoví.

6. Předchozí odstavec neomezí odpovědnost Tajemníka za škody vyplývající ze ztrát způsobených hrubou nedbalostí nebo úmyslným jednáním Tajemníka a jeho funkcionářů a zaměstnanců v rozporu s předpisy.

7. Výše pojištění nebo finanční záruky uvedených v Článku 28 odst. 4 Úmluvy nesmí činit méně než částku stanovenou Dozorčím orgánem jako vhodnou s ohledem na potenciální odpovědnost Tajemníka.

8. Nic z toho, co je v Úmluvě uvedené, nebrání Tajemníkovi v tom, aby obstaral pojištění nebo finanční záruku týkající se událostí za něž Tajemník podle Článku 28 Úmluvy neodpovídá.

Článek XVI — Poplatky za Mezinárodní registr

1. Dozorčí orgán stanoví a čas od času může změnit poplatky, které se budou platit v souvislosti s registracemi, podáními, rešeršemi a dalšími službami, které bude Mezinárodní registr případně poskytovat, v souladu se svými předpisy.

2. Poplatky uvedené v předchozím odstavci budou určovány tak, aby v nezbytném rozsahu pokryly přiměřené náklady na zřízení, implementaci a provozování Mezinárodního registru, jakož i přiměřené náklady Sekretariátu související s plněním jeho funkcí. Nic z toho, co je uvedené v tomto odstavci, nebrání Tajemníku v tom, aby fungoval s přiměřeným ziskem.

Článek XVII — Oznámení o prodeji

Předpisy stanoví právo registrovat v Mezinárodním registru oznámení o prodeji železničního parku. Na tyto registrace se budou vztahovat ustanovení této Kapitoly a Kapitoly V Úmluvy v takovém rozsahu, v jakém to bude relevantní. Jakákoli taková registrace a jakákoli provedená rešerše nebo certifikát vydaný ve vztahu k oznámení o prodeji však bude pouze pro účely informace a nedotknou se práv jakékoli osoby ani nebudou mít jakýkoli jiný vliv podle Úmluvy nebo tohoto Protokolu.

Kapitola IV

Jurisdikce

Článek XVIII — Vzdání se suverénní imunity

1. V souladu s odstavcem 2 platí, že vzdání se suverénní imunity ve vztahu k jurisdikci soudů specifikovaných v Článku 42 nebo Článku 43 Úmluvy nebo týkající se vymáhání práv a zájmů týkajících se železničního parku podle Úmluvy je závazné a v případě, že další podmínky uplatnění této jurisdikce nebo vymáhání byly splněny, je účinné pro udělení jurisdikce a případné dovolení vymáhání.

2. Vzdání se podle předchozího odstavce musí mít písemnou podobu a obsahovat popis železničního parku dle specifikace uvedené v Článku V odst. 1 tohoto Protokolu.

Kapitola V

Vztah k dalším úmluvám

Článek XIX — Vztah k Úmluvě UNIDROIT o mezinárodním finančním leasingu

Úmluva má v případě a v rozsahu jakéhokoli rozporu přednost před *Úmluvou UNIDROIT o mezinárodním finančním leasingu*, podepsané v Ottawě dne 28. května 1988.

Článek XX — Vztah k Úmluvě týkající se mezinárodní železniční přepravy (COTIF)

Úmluva má v případě a v rozsahu jakéhokoli rozporu přednost před *Úmluvou týkající se mezinárodní železniční přepravy (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Protokolu o změnách ze dne 3. června 1999*.

Kapitola VI

Závěrečná ustanovení

Článek XXI — Podepsání, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tento Protokol je k dispozici k podepsání v Lucemburku dne 23. února 2007 Státy zúčastněnými na diplomatické Konferenci pro přijetí Železničního protokolu k Úmluvě o mezinárodních zájmech vztahujících se k mobilnímu zařízení konané v Lucemburku ve dnech 12. až 23. února 2007. Po 23. únoru 2007 bude tento Protokol k dispozici všem Státům k podepsání v sídle UNIDROIT v Římě, a to až do té doby, než vstoupí v účinnost v souladu s Článkem XXIII.
2. Tento Protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení Státy, které ho podepsaly.
3. Jakýkoli Stát, který tento Protokol nepodepíše, k němu může kdykoli přistoupit.
4. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení se realizuje uložení formálního instrumentu o tom u Depozitáře.
5. Stát se nemůže stát Účastníkem tohoto Protokolu, pokud zároveň není nebo se nestane i Účastníkem Úmluvy.

Článek XXII – Regionální organizace pro hospodářskou integraci

1. Regionální organizace pro hospodářskou integraci, která je složena ze svrchovaných Států a má kompetenci ve vztahu k určitým záležitostem upravené tímto Protokolem, může obdobným způsobem podepsat, přijmout nebo schválit tento Protokol nebo k němu přistoupit. Regionální organizace pro hospodářskou integraci má v takovém případě práva a povinnosti Smluvního státu, v takovém rozsahu, v jakém má tato Organizace kompetenci ve vztahu k záležitostem upraveným tímto Protokolem. V případech, kdy je v tomto Protokolu relevantní počet Smluvních států, se Regionální organizace pro hospodářskou integraci nepočítá jako Smluvní stát vedle svých Členských států, které jsou Smluvními státy.
2. Regionální organizace pro hospodářskou integraci je při podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení povinna učinit prohlášení vůči Depozitáři, v němž specifikuje záležitosti řízené tímto Protokolem, u nichž byla pravomoc jejími Členskými státy přenesena na tuto Organizaci. Regionální organizace pro hospodářskou integraci je povinna neprodleně uvědomit Depozitáře o jakýchkoli změnách rozložení pravomoci, včetně nových přenosů pravomoci specifikované v prohlášení podle tohoto odstavce.
3. Jakákoli zmínka v tomto Protokolu o „Smluvním státu“ nebo „Smluvních státech“ nebo „Účastnickém státu“ nebo „Účastnických státech“ se na Regionální organizaci pro hospodářskou integraci vztahuje obdobně, jestliže to kontext vyžaduje.

Článek XXIII – Vstup v účinnost

1. Tento Protokol vstoupí v účinnost mezi Státy, které uložily instrumenty uvedené v pododstavci (a), tím z následujících dnů, který nastane později:
 - (a) prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data uložení čtvrtého instrumentu ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení, a
 - (b) dnem uložení Sekretariátem u Depozitáře certifikátu potvrzujícího, že Mezinárodní registr je schopný plného provozu.
2. Pro ostatní Státy tento Protokol vstupuje v účinnost prvním dnem měsíce následujícího po tom z následujících dnů, který nastane později:
 - (a) uplynutí tří měsíců po datu uložení svého instrumentu ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení; a
 - (b) den uvedený v pododstavci (b) předchozího odstavce.

Článek XXIV – Územní jednotky

1. V případě, že Smluvní stát má územní jednotky, v nichž se aplikují různé právní systémy ve vztahu k záležitostem řešeným v tomto Protokolu, je oprávněn při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit, že se tento Protokol bude vztahovat na všechny její územní jednotky nebo pouze na jednu nebo několik z nich, a je oprávněn své prohlášení změnit tím, že kdykoli předloží další prohlášení.
2. Jakákoli taková prohlášení musejí být oznámena Depozitáři a musejí výslovně uvádět územní jednotky, na něž se tento Protokol vztahuje.

3. V případě, že Smluvní stát neučinil žádné prohlášení podle odstavce 1, tento Protokol se vztahuje na veškeré územní jednotky daného Státu.

4. V případech, kdy Smluvní stát tento Protokol vztáhne na jednu nebo několik ze svých územních jednotek, mohou být učiněna prohlášení povolená podle tohoto Protokolu ve vztahu ke každé takovéto územní jednotce a prohlášení učiněná ve vztahu k jedné územní jednotce mohou být odlišná od prohlášení učiněných ve vztahu k jiné územní jednotce.

5. V případě, že na základě prohlášení podle odstavce 1 se tento Protokol vztahuje na jednu nebo několik územních jednotek Smluvního státu:

- (a) má se za to, že je dlužník situovaný ve Smluvním státě pouze tehdy, jestliže je založený nebo registrovaný podle práva účinného v územní jednotce, na niž se Úmluva a tento Protokol vztahují, nebo v případě, že svoji registrovanou pobočku nebo statutární sídlo, administrativní středisko, provozovnu nebo obvyklé místo pobytu má v územní jednotce, na niž se Úmluva a tento Protokol vztahují;
- (b) jakákoli zmínka o umístění železničního parku ve Smluvním státě odkazuje na umístění železničního parku v územní jednotce, na niž se Úmluva a tento Protokol vztahují; a
- (c) jakákoli zmínka o správních orgánech v dotyčném Smluvním státě se považuje za zmínku o správních orgánech s jurisdikcí v územní jednotce, na niž se Úmluva a tento Protokol vztahují.

Článek XXV — Železniční park pro veřejné služby

1. Smluvní stát může kdykoli prohlásit, že v rozsahu specifikovaném ve svém prohlášení bude nadále aplikovat právní předpisy v té době účinné, které vylučují, pozastavují nebo řídí výkon na svém území jakýchkoli z prostředků nápravy specifikovaných v Kapitole III Úmluvy a Článcích VII až IX tohoto Protokolu ve vztahu k železničnímu parku obvykle užívanému pro účely poskytování služby veřejného významu („železniční park pro veřejné služby“) dle specifikace uvedené v daném prohlášení oznámeném Depozitáři.

2. Jakákoli osoba, včetně státního nebo jiného veřejného orgánu, která, podle právních předpisů Smluvního státu, který činí prohlášení podle předchozího odstavce, vykonává pravomoc ujmout se držby nebo zajistit držbu, využívání nebo kontrolu nad jakýmkoli železničním parkem pro veřejné služby, je povinna zachovávat a udržovat tento železniční park od okamžiku výkonu této pravomoci až do obnovení držby, využívání nebo kontroly ve prospěch věřitele.

3. V průběhu období specifikovaného v předchozím odstavci je osoba stanovená v uvedeném odstavci je také povinna učinit nebo zajistit ve prospěch věřitele částky ve výši té z následujících částek, která bude vyšší:

- (a) taková částka, kterou bude tato osoba povinna zaplatit podle právních předpisů Smluvního státu, který prohlášení činí; a
- (b) tržní nájemné z pronájmu takového železničního parku.

První taková platba musí být provedena ve lhůtě deseti kalendářních dnů od data, kdy tato pravomoc je vykonána, a následné platby musí poté být učiněny v první den každého následného měsíce. V případě, že v jakémkoli měsíci částka, která může být vyplacena, přesáhne částku splatnou ve prospěch věřitele od dlužníka, bude přebytek vyplacen jakýmkoli jiným věřitelům v rozsahu jejich nároků v pořadí jejich priority a poté dlužníkovi.

4. Smluvní stát, jehož právní předpisy nestanoví povinnosti specifikované v odstavcích 2 a 3, je v rozsahu specifikovaném v samostatném prohlášení oznámeném Depozitáři oprávněn prohlásit, že tyto odstavce nebude aplikovat ve vztahu k železničnímu parku specifikovanému v daném prohlášení. Nic z toho, co je obsažené v tomto odstavci, nevylučuje to, aby se jakákoli osoba dohodla s věřitelem na plnění povinností specifikovaných v odstavcích 2 nebo 3, ani se nedotkne vymahatelnosti jakékoli smlouvy takto uzavřené.

5. Jakékoli první nebo dodatečné prohlášení učiněné Smluvním státem podle tohoto Článku se nedotkne nepříznivě práv a zájmů věřitelů vzniklých na základě smlouvy uzavřené před datem, kdy toto prohlášení obdržel Depozitář.

6. Smluvní stát, který činí prohlášení podle tohoto Článku, je povinen vzít v úvahu ochranu zájmů věřitelů a vliv prohlášení na dostupnost úvěrů.

Článek XXVI — Přejídná ustanovení

Ve vztahu k železničnímu parku se Článek 60 Úmluvy mění následovně:

(a) v odstavci 2(a) po slovu „nachází“ vložit „v době, kdy je dané právo nebo zájem vytvořen nebo vznikne“;

(b) odstavec 3 nahradit následujícím:

„3. Smluvní stát je oprávněn ve svém prohlášení podle odstavce 1 specifikovat datum, nejdříve tři roky a nejpozději deset let od data, kdy prohlášení nabylo účinnosti, kdy Články 29, 35 a 36 této Úmluvy ve znění změn a dodatků provedených Protokolem se stane aplikovatelným, v rozsahu a způsobem specifikovaným v prohlášení, na již dříve existující práva nebo zájmy vzniklé na základě smlouvy uzavřené v době, kdy byl dlužník situovaný v dotyčném Státě. Jakákoli prioritní práva nebo zájmu podle práva dotyčného Státu, v rozsahu možné aplikace, potrvá v případě, že dané právo nebo zájem je registrováno v Mezinárodním registru před uplynutím lhůty specifikované v prohlášení, a to bez ohledu na to, zda jakékoli jiné právo nebo jakýkoli jiný zájem byly registrovány již dříve.“

Článek XXVII — Prohlášení týkající se určitých ustanovení

1. Smluvní stát je oprávněn při ratifikaci, přijetí, schválení tohoto Protokolu nebo přistoupení k němu prohlásit, že bude aplikovat kterýkoli z Článků VI a X nebo oba.

2. Smluvní stát je oprávněn při ratifikaci, přijetí, schválení tohoto Protokolu nebo přistoupení k němu prohlásit, že bude aplikovat Článek VIII, a to zcela nebo částečně. V případě, že to prohlásí, je povinen specifikovat lhůtu požadovanou v Článku VIII odst. 2.

3. Smluvní stát je oprávněn při ratifikaci, přijetí, schválení tohoto Protokolu nebo přistoupení k němu prohlásit, že bude aplikovat jednu z Možností A, B a C Článku IX jako celek, a v případě, že to prohlásí, je povinen specifikovat typ případného řízení o insolventnosti, na něž bude tuto Možnost aplikovat. Smluvní stát, který prohlášení podle tohoto odstavce činí, je povinen specifikovat lhůtu požadovanou v Článku IX podle odstavce 4 Možnosti A, resp. odstavce 3 Možnosti B nebo odstavců 5 a 15 Možnosti C.

4. Soudy Smluvních států jsou povinny aplikovat Článek IX v souladu s prohlášením učiněným Smluvním státem, který je primární jurisdikcí při insolventnosti.

Článek XXVIII — Výhrady a prohlášení

1. K tomuto Protokolu nelze činit žádné výhrady, avšak prohlášení povolená Články XIII, XIV, XXIV, XXV, XXVII, XXIX a XXX mohou být činěna v souladu s těmito ustanoveními.
2. Jakékoli prohlášení nebo dodatečné prohlášení nebo jakékoli zpětvzetí prohlášení učiněné podle tohoto Protokolu musí být písemně oznámeno Depozitáři.

Článek XXIX — Prohlášení podle Úmluvy

1. Má se za to, že Prohlášení učiněná podle Úmluvy, včetně prohlášení učiněných podle Článků 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 a 60, byla také učiněna podle tohoto Protokolu, není-li stanoveno jinak.
2. Pro účely Článku 50 odst. 1 Úmluvy „interní transakce“ také znamená, ve vztahu k železničnímu parku, transakci typu uvedeného v Článku 2 odst. 2 písm. (a) až (c) Úmluvy, kde příslušný železniční park je při svém obvyklém užívání pouze schopen provozu na jediném železničním systému na území dotyčného Smluvního státu, a to kvůli rozchodu koleje nebo jiným prvkům formy tohoto železničního parku.

Článek XXX — Následná prohlášení

1. Účastnický stát je oprávněn učinit dodatečné prohlášení, s výjimkou prohlášení učiněného v souladu s Článkem XXIX podle Článku 60 Úmluvy, kdykoli po datu, kdy tento Protokol pro něj vstoupil v účinnost, a to prostřednictvím oznámení o tom daného Depozitáři.
2. Jakékoli takové dodatečné prohlášení nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí šesti měsíců po datu přijetí uvedeného oznámení Depozitářem. V případech, kdy je v daném oznámení stanovena delší lhůta pro nabytí účinnosti daného prohlášení, nabude účinnosti uplynutím takovéto delší lhůty po přijetí uvedeného oznámení Depozitářem.
3. Bez ohledu na předchozí odstavce platí, že tento Protokol bude nadále platit tak, jako by k žádným takovým dodatečným prohlášením nedošlo, pokud jde o veškerá práva a zájmy vzniklé před datem účinnosti jakéhokoli takového dodatečného prohlášení.

Článek XXXI — Zpětvzetí prohlášení

1. Jakýkoli Účastnický stát, který učinil prohlášení podle tohoto Protokolu, s výjimkou prohlášení učiněného v souladu s Článkem XXIX podle Článku 60 Úmluvy, je oprávněn je kdykoli vzít zpět prostřednictvím oznámení daného Depozitáři. Takovéto zpětvzetí nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí šesti měsíců od data přijetí uvedeného oznámení Depozitářem.
2. Bez ohledu na předchozí odstavce platí, že tento Protokol bude nadále platit tak, jako by k žádnému takovému zpětvzetí nedošlo, pokud jde o veškerá práva a zájmy vzniklé před datem účinnosti jakéhokoli takového zpětvzetí.

Článek XXXII – Vypovězení

1. Kterýkoli Účastnický stát je oprávněn tento Protokol vypovědět prostřednictvím písemného oznámení daného Depozitáři.
2. Jakékoli takové vypovězení nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí dvanácti měsíců po datu přijetí uvedeného oznámení Depozitářem.
3. Bez ohledu na předchozí odstavce platí, že tento Protokol bude nadále platit tak, jako by k žádnému takovému vypovězení nedošlo, pokud jde o veškerá práva a zájmy vzniklé před datem účinnosti jakéhokoli takového vypovězení.

Článek XXXIII – Revizní konference, změny a související záležitosti

1. Depozitář, na základě porady s Dozorčím orgánem, připraví každoročně, nebo i jindy podle toho, jak to budou vyžadovat okolnosti, pro Účastnické státy zprávy o tom, jakým způsobem mezinárodní režim zavedený v Úmluvě ve znění podle Protokolu funguje v praxi. Při přípravě těchto zpráv je Depozitář povinen vzít v úvahu zprávy Dozorčího orgánu týkající se fungování mezinárodního registračního systému.
2. Na žádost nejméně dvaceti pěti procent Účastnických států budou Depozitářem čas od času svolány Revizní konference Účastnických států, po poradě s Dozorčím orgánem, aby zvážily:
 - (a) praktické fungování Úmluvy ve znění změn provedených tímto Protokolem a její účinnost v usnadňování financování na základě aktiv a leasingu předmětů, na něž se vztahují její podmínky;
 - (b) soudní výklad podmínek tohoto Protokolu a předpisů a jejich aplikaci;
 - (c) fungování mezinárodního registračního systému, výkon funkce Tajemníka a dohled nad ním ze strany Dozorčího orgánu, s ohledem na zprávy Dozorčího orgánu; a
 - (d) zda jsou potřebné jakékoli úpravy tohoto Protokolu nebo záležitostí souvisejících s Mezinárodním registrem.

3. Jakákoli změna tohoto Protokolu musí být schválena nejméně dvoutřetinovou většinou Účastnických států zúčastněných na Úmluvě zmíněných v předchozím odstavci a poté vstoupí v účinnost ve vztahu ke Státům, které ratifikovaly, přijaly nebo schválily tuto změnu v okamžiku, kdy již byla ratifikována, přijata nebo schválena čtyřmi Státy v souladu s ustanoveními Článku XXIII týkajícími se jejího nabytí účinnosti.

Článek XXXIV – Depozitář a jeho funkce

1. Instrumenty ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení budou ukládány u organizace UNIDROIT, která je tímto jmenována Depozitářem.

2. Depozitář je povinen:

(a) informovat všechny Smluvní státy o:

- (i) každém novém podpisu nebo uložení instrumentu ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s jejich datem;
- (ii) datu uložení certifikátu uvedeného v Článku XXIII odst. 1 písm. (b);
- (iii) datu nabytí účinnosti tohoto Protokolu;
- (iv) každém prohlášení učiněném v souladu s tímto Protokolem, spolu s jeho datem;
- (v) zpětvzetí nebo změně jakéhokoli prohlášení, spolu s jejich datem;
a
- (vi) oznámení o jakémkoli vypovězení tohoto Protokolu spolu s jeho datem a datem, kdy nabude účinnosti;

(b) předat pravé ověřené kopie tohoto Protokolu všem Smluvním státům;

(c) Dozorčímu orgánu a Tajemníkovi poskytovat kopii každého instrumentu ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s datem jeho uložení, každého prohlášení nebo zpětvzetí nebo změny prohlášení a každého oznámení o vypovězení, spolu s datem jeho oznámení, tak, aby informace v nich obsažené byly snadno a plně k dispozici;
a

(d) vykonávat takové další funkce, které jsou pro depozitáře obvyklé.

NA DŮKAZ TOHO níže uvedené Zplnomocnění zástupci tento Protokol na základě řádného oprávnění podepsali.

SEPSÁNO v Lucemburku, tohoto dvacátého třetího dne února roku dva tisíce sedm, v jediném originálu v anglickém, francouzském a německém jazyce, přičemž veškerá znění mají stejnou míru autentičnosti, přičemž tato autentičnost nabude účinnosti okamžikem ověření souladu jednotlivých znění mezi sebou navzájem Sekretariátem Konference z pověření Předsedy Konference ve lhůtě devadesáti dnů ode dne vydání tohoto Protokolu.